

Arrest

nr. 349 535 van 30 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Place de l'Université 16 / 4ème / étage REGUS
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 13 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 februari 2023.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 april 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat V. HENRION.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten.

Op 9 oktober 2020 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 27 september 2022 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 6 februari 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en van Pathaanse origine te zijn. Je bent in 2005 geboren te Baro, gelegen in het district Rodat van de provincie Nangarhar waar je ook je hele leven gewoond hebt. Je bent soennitisch moslim en ging acht jaar naar school. Je bent niet gehuwd en hebt geen kinderen. Je vader is S.H.. Hij is momenteel vermist. Je moeder is S.Z.. Zij verblijft momenteel samen met je vier jongere broers en je jongere zus nog steeds in Baro, meer bepaald in het subdorp Bar-Kalay bij je maternale oom.

Je vader baatte in Baro een apotheek uit in de bazaar of markt van Maidan die voordien ook al werd uitgebaat door je grootvader. Zowel leden van de taliban als leden van Daesh en leden van de arbaki of lokale politie kwamen medicijnen halen in jullie apotheek en je vader hielp iedereen. 's Morgens voor schooltijd en in de namiddag hielp je je vader in de apotheek.

Op gegeven moment kreeg je vader een dreigtelefoon van de taliban die hem zei te stoppen met het geven medicatie aan Daesh. Ongeveer tweeënhalve maand later kreeg je vader vervolgens twee dreigbrieven van de taliban waarin ze jullie beschuldigden van banden met Daesh en waarin ze dreigden jullie om het leven te brengen. Je vader schakelde de dorpsouderen in die tweemaal gingen onderhandelen met de taliban. De taliban droeg jullie op om vijf miljoen Afghani te betalen en uit het dorp te vertrekken. Jij en je vader werden zo'n vijftien dagen later in de apotheek echter aangevallen door zes leden van de taliban waarna jullie beslisten om het land te verlaten.

In de lente van 2020, vijf à zes dagen na de aanval heb je Afghanistan verlaten samen met je hele gezin en reisden jullie tot Iran. Daar werden je moeder en jongere broers en zus teruggestuurd naar Afghanistan. Samen met je vader reisde je verder naar Turkije doch tijdens de overtocht van Griekenland naar Turkije werd er op jullie en andere vluchtelingen geschoten. Jij volgde de smokkelaar en raakte gescheiden van je vader. Vanuit Griekenland reisde je alleen via onder andere Noord-Macedonië, Servië, Roemenië – waar je vingerafdrukken werden genomen –, Italië en Frankrijk verder naar België waar je toekwam op 29 september 2020.

Op 9 oktober 2020 heb je een verzoek om internationale bescherming ingediend. Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te worden door de Taliban enerzijds omwille van de problemen die je er gekend hebt omwille van je werk in de apotheek van je vader en anderzijds omdat je door je verblijf in Europa verwesterd bent en bij terugkeer als verwesterd zal gepercipieerd worden.

Ter staving van je verzoek om internationale bescherming leg je volgende documenten voor: een origineel medisch attest van een Belgische arts waarin deze attesteert dat je een litteken hebt op je hoofd, kopieën van twee dreigbrieven van de taliban, een kopie van twee documenten die bevestigd zijn door de dorpsouderen, een kopie van je schoolrapport, een kopie van je taskara en een kopie van je vaccinatiekaart. Op 27 september 2022 maakte je advocate per email een foto over van je vader in zijn apotheek.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige ten tijde van het indienen van jouw verzoek om internationale bescherming en ten tijde van jouw persoonlijk onderhoud bij het CGVS, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Na grondig onderzoek van je verklaringen, van de concrete en actuele situatie in je land van herkomst en van alle elementen uit je dossier, blijkt dat het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 van de Vreemdelingenwet jou niet kan worden toegekend omdat de door jou ingeroepen vervolgingsfeiten niet geloofwaardig zijn bevonden. Je vreest bij terugkeer door de taliban gedood te zullen worden. Je bent er echter niet in geslaagd aannemelijk te maken dat jij en je vader daadwerkelijk in het vizier waren van de taliban omwille van zijn werk als apotheker, noch dat je door je verblijf in Europa dermate verwesterd zou zijn dat het voor jou onmogelijk is om je nog opnieuw aan te passen aan de in Afghanistan gangbare gewoontes en regels.

Vooreerst moeten er ernstige bedenkingen gemaakt worden bij de context die je schetste en waarin de problemen met de taliban zich voordeden. Je verklaarde namelijk dat er wisselende machtsverhoudingen waren in de regio waar je leefde waarbij de taliban, Daesh en de overheid wisselend de controle over de regio en de bazaar hadden (Notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 27/09/2022, CGVS, p. 18-19). Daarnaast kwamen zowel Daesh, de taliban als de overheid in de apotheek van je vader om medicijnen te halen (CGVS, p. 18) en gebeurde dit overdag (CGVS, p. 18). Het is allereerst merkwaardig dat drie vijandige groepen allen in de apotheek van je vader kwamen, zonder elkaar ook maar één keer tegen te komen

(CGVS, p.18). Dat er valt te twifelen aan je bewering dat zowel de taliban, als Daesh als de lokale politie/revolte in de apotheek kwamen blijkt ook uit de wel zeer weinige informatie die je kan meedelen over degene die deze groepen leidden. Zo wist je niet wie het districtshoofd van Baro was, enkel dat het hoofd van de politie M. zou zijn (CGVS, p. 9). De opkomst van de opstandingsgroepen situeer je zo'n zes tot acht maanden voor je vertrek uit Afghanistan (CGVS, p. 20) in de lente van 2020 (CGVS, p. 24) terwijl uit beschikbare informatie blijkt dat er bewoners van Baro reeds in februari 2017 – je was toen toch al twaalf jaar - de wapens opnamen tegen Daesh. Dat je het lokale protest tegen Daesh dermate verkeerd situeert in de tijd, roept ernstige vragen op over je beweerde verblijf op deze plek van je geboorte tot de lente van 2020. Ook weet je niet wie het schaduw-districtshoofd voor de taliban was en kan je enkel de naam T. vermelden als leider (CGVS, p. 19) doch gevraagd naar incidenten waarbij belangrijke talibs werden gevangengenomen, kon je hier ook geen enkel voorbeeld geven (CGVS, p. 19). Commandanten van Daesh kende je evenmin behalve dan dat je kon vermelden dat de genaamde Q.N., een imam in een moskee aangesloten was bij Daesh en omgekomen zo'n vijf a zes maanden voor je vertrek (CGVS, p. 20). Van jou, als minderjarige, wordt niet verwacht dat je alles details over de veiligheidssituatie in de regio Baro zou weten of kunnen vertellen, doch gezien de geschetste context waarbij ze allemaal in de apotheek van je vader over de vloer kwamen, kan in alle redelijkheid verwacht worden dat je enige notie hebt van de belangrijkste figuren die deze groeperingen in die tijd hebben geleid. Deze vaststellingen roepen ernstige twijfels op omtrent je voorgehouden verblijf in het dorp Baro van je geboorte tot je vertrek naar België in de lente van 2020. Nochtans is voor de beoordeling van je nood aan internationale bescherming essentieel om een goed beeld te krijgen van je werkelijke verblijfplaatsen voor je komst naar België. Het feit dat je er niet slaagde een geloofwaardig beeld te schetsen van je verblijf in Baro in deze periode zet de geloofwaardigheid van je verklaringen omtrent de vervolgingsfeiten die zich daar zouden hebben afgespeeld dan ook danig op de helling.

Hoe dan ook weet je niet te overtuigen dat je vader en jijzelf werkelijk problemen gekend hebben met de taliban.

Vooreerst kan erop worden gewezen dat je doorheen je verschillende verklaringen tegenstrijdig bent over de bedreigingen die je vader van de taliban heeft ontvangen. Zo gaf bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) namelijk aan dat je vader na de dreigbrief ook dreig telefoons kreeg (vragenlijst CGVS d.d. 7 mei 2021, vraag 3.5). Tijdens je persoonlijk onderhoud laat je initieel deze telefonische bedreiging compleet onvermeld wanneer je gevraagd werd naar de problemen die je in Afghanistan kende en die tot je vertrek hebben geleid (CGVS, p. 16-17). Pas wanneer je erop wordt gewezen dat je bij de DVZ ook telefonische bedreigingen had vermeld, gaf je aan dat jullie ook telefonisch bedreigd werden (CGVS, p. 25). Wanneer je hierover verder werd bevraagd, gaf je evenwel aan dat het om een éénmalige telefonische bedreiging ging die plaatsvond zo'n tweeënhalve maand vooraleer de eerste brief toekwam (CGVS, p. 26) en niet om verschillende telefoons na de dreigbrief zoals je bij de DVZ verklaarde. In het licht dat jij en je vader vier keer concrete problemen kenden, te weten een telefonisch bedreiging, twee dreigbrieven en een aanval, hetgeen de directe aanleiding vormde voor je vlucht, is het frappant dat je hierover chronologisch inconsistente verklaringen aflegt. Bij het inschatten van deze tegenstrijdigheden werd rekening gehouden met het feit dat je toen ongeveer vijftien jaar oud moet geweest zijn (CGVS, p. 9) – hetgeen ook blijkt uit je taskara - en dus dat je mogelijk niet alle details van de problemen die je vader met de taliban ondervond, kent. Desalniettemin mag worden verwacht worden dat je doorheen je verklaringen wel coherent bent inzake de chronologie van en de wijze waarop je vader de drie bedreigingen voorafgaand aan de aanval ontving. Bovenstaande tegenstrijdigheden zijn dermate markant dat ze niet louter door je jeugdige leeftijd kunnen worden verklaard. Bijgevolg ondermijnt voorgaande de geloofwaardigheid van de voorgehouden problemen.

Voorts is het overigens merkwaardig dat je niet weet wat er met de apotheek van je vader gebeurd is (CGVS, p. 11). Aangezien deze reeds door je grootvader werd uitgebaat (CGVS, p. 16), dat je vader hem opvolgde en dat het ook jouw doel was om de apotheek over te nemen (CGVS, p. 11), mag het verwondering heten dat je zelfs niet zou weten wat er eigenlijk met deze apotheek is gebeurd na je vertrek. Daar je moeder en oom nog in Baro wonen en je nog contact hebt met hen (CGVS, p. 23) en waar ook de apotheek gelegen was, zou minstens verwacht worden dat ze je verteld hebben wat ermee gebeurd is na het vertrek van jou en je vader. Daarnaast is ook de houding die jouw vader aannam gedurende de maanden tussen de eerste telefonische bedreiging en jullie uiteindelijke vertrek uit Afghanistan allesbehalve aannemelijk. Zo valt niet in te zien dat hij de telefonische en eerste bedreiging door de taliban niet serieus nam (CGVS, p. 25-26). Immers werd je vader hierin reeds met de dood bedreigd en meegedeeld dat hij moest stoppen met het verkopen van medicatie aan Daesh. De verklaring dat je vader dacht dat deze eerste bedreiging kwam van iemand die jaloers was op zijn goed draaiende apotheek en hij niet zeker wist of het taliban waren (CGVS, p. 26) kan absoluut niet overtuigen. Immers indien je vader daadwerkelijk medicatie zou hebben voorzien voor zowel de taliban en Daesh en gezien enerzijds de reputatie van de taliban die hem hierom telefonisch met de dood bedreigden en anderzijds het gegeven dat de dorpsouderen klaarblijkelijk toegang hadden tot het oor van de taliban (CGVS, p. 27), valt niet in te zien dat je vader zelfs niet trachtte om bijkomende informatie over deze eerste dreiging te verkrijgen bij de dorpsouderen (CGVS, p. 26). Op deze manier zou hij zich er minstens van kunnen vergewissen of het al dan niet de taliban waren die achter de dreiging zaten en zou hij enig zicht kunnen krijgen op de ernst van de situatie en de dreiging. Aangezien zowel Daesh als de taliban openlijk bij jouw vaders apotheek in de lokale bazaar kwamen (CGVS, p. 18), waardoor het voor medebewoners,

dorpsouderen en medestanders van zowel de taliban en Daesh duidelijk moest zijn geweest dat jouw vader beide groeperingen bediende – valt de afwachtende houding van je vader niet in te zien.

Gezien je eigen jeugdige leeftijd op dat moment is het bovendien nog frappanter dat je vader jou ondanks de opeenvolgende bedreigingen van de taliban nog steeds toeliet verder bij hem in de apotheek te blijven helpen. Jouw taak in de apotheek beperkte zich immers tot wat kuisen in de ochtend en het ophalen van bijkomende medicatie in een nabijgelegen apotheek in dezelfde bazaar. In het licht van voorgaande is het dan ook niet aannemelijk dat je vader je aan dergelijke grote risico's zou hebben blootgesteld. Voorgaande bevindingen betreffende de houding van je vader ondermijnen bijkomend en in ernstige mate de geloofwaardigheid van de voorgehouden problemen met de taliban.

Dat er geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde problemen blijkt daarenboven ook uit de vaststelling dat je geen concrete informatie kon geven over de personen die jou en je vader bedreigden en naar het leven stonden. Wie deze talibs waren wist je niet, noch wie hun leider was. Wie de brieven verstuurde of wie jullie heeft aangevallen, waar en met wie de dorpsouderen precies hebben onderhandeld (CGVS, p. 14, p. 26), wist je evenmin. Je kan hoogstens de naam Hakyar vermelden zonder dat je ook maar enige bijkomende informatie wist mee te delen over deze persoon (CGVS, p. 14). Uit beschikbare informatie blijkt evenwel dat een zekere (R.) H. schaduw-districtshoofd was tot begin 2016 toen hij omkwam bij een operatie van de overheid in Baro. Letterlijk gevraagd naar R.H., geef je dan weer aan dat hij lang geleden een gekend persoon was maar blij je niet te weten of hij bij de taliban of bij Daesh was (CGVS, p. 20). Het mag ten eerste verwonderen dat je niet enigszins concrete en aannemelijke informatie kan geven over de talibs in de regio en over degene met wie jullie in de problemen waren. Niet alleen is de kern van jouw asielmotief onmiddellijk verbonden met deze personen bij de taliban, gezien je omwille van deze problemen samen met je vader Afghanistan verliet (CGVS, p. 16-17) en je ook hier in België nog in contact staat met je moeder (CGVS, p. 7), heb je ruim de tijd gehad om bijkomende informatie te verzamelen over die personen die je naar het leven stonden en die je te vrezen hebt bij terugkeer. Verwacht mag worden dat je jezelf hieromtrent spontaan zou hebben ingelicht en dat je dan ook precieze en concrete informatie zou kunnen geven.

Hier kan nog aan worden toegevoegd dat ook de houding van de taliban op zijn minst merkwaardig te noemen is. Immers blijkt dat ze na een eerste telefonische bedreiging aan het adres van je vader, vervolgens tweeënhalve maand hebben laten betijen vooraleer een eerste brief neer te leggen terwijl je vader op geen enkel moment of op geen enkele manier aan hun eisen, geuit in de eerdere telefonisch bedreigingen, was ingegaan doch integendeel blijkbaar zonder meer samen met jou bleef verder werken in de apotheek. Dat ze vervolgens na de dreigbrieven alsnog tot een akkoord met de dorpsouderen zouden zijn gekomen waarbij je vader zich de beschuldiging kon afkopen mits het betalen van een som van 5 miljoen Afghani (CGVS, p. 14) doch dat ze vervolgens wel met zes personen alsnog een aanval uitvoeren (CGVS, p. 23), is zeer weinig plausibel. Dat ze overigens zes man sterk de apotheek binnenvallen doch dat omstaanders blijkbaar in staat waren hen weg te jagen (CGVS, p. 22) alsook dat ze jullie de daaropvolgende vijf dagen gewoonweg met rust lieten thuis (CGVS, p. 23), terwijl ze op dat moment wel de controle hadden in de regio (CGVS, p. 19) mist evenzeer plausibiliteit. Door eerst akkoord te gaan met een afkoopsom, doch vervolgens toch een merkwaardige en overigens mislukte aanval uit te voeren en jullie daarna vijf dagen met rust te laten, gaven ze jullie immers de mogelijkheid de nodige regelingen voor jullie vertrek te treffen waardoor zij noch jullie noch het gevraagde geld zouden verkrijgen. Dergelijk handelen vanwege de taliban is evenzeer frappant en doet eens te meer de nodige vragen rijzen betreffende de door jou voorgehouden problemen met hen.

Ter staving van je beweerde problemen leg je de twee talibanbrieven voor alsook twee bevestigingen van de dorpsouderen. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de voorgelegde documenten allen kopieën betreffen waarvan de authenticiteit hoe dan ook niet kan worden nagegaan. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten in het algemeen erg onzeker is. Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten (zie informatie in het administratief dossier). De brieven van de Taliban zijn geen officiële documenten en zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Ook de documenten ondertekend door de dorpsouderen, zijnde een verklaring van een zeker Ta. en een verklaringen van je eigen vader, hebben weinig tot geen objectieve waarde daar ze een duidelijk gesolliciteerd karakter hebben en kunnen makkelijk in het kader van je verzoek om internationale bescherming zijn opgemaakt en ondertekend zonder enige zekerheid te geven over de beweerde problemen. Bijgevolg volstaan de voorgelegde kopieën van deze documenten op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van jouw relaas te herstellen, wel in tegendeel. Immers blijkt uit de verklaring van Ta. dat de taliban het huis van je vader tijdens de nacht heeft bestormd. Uit jouw verklaringen komt echter naar voor dat de taliban jou en je vader aanvielen in de apotheek (CGVS, p. 23), waarbij dient opgemerkt dat dit overdag moet zijn geweest aangezien je eveneens verklaarde dat je in de ochtend, voor schooltijd en in de namiddag hielp (CGVS, p. 10, p. 18). Nergens heb je ook maar enige melding gemaakt van een aanval van de taliban op jullie huis tijdens de nacht. Indien de taliban daadwerkelijk een aanval zou hebben gepleegd op jullie, kan in alle redelijkheid verwacht worden dat je verklaringen overeenstemmen met de informatie die naar voor komt uit de documenten die je ter staving voorlegt. Dat de genaamde Ta. deze aanval op een ander tijdstip van de dag situeert, ondergraaft bijkomende de geloofwaardigheid van de beweerde aanval en je voorgehouden problemen met de taliban in het algemeen.

Aangezien je op basis van het geheel van bovenstaande argumenten geenszins weet te overtuigen in je asielaanvraag, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de omstandigheden van je vertrek uit Afghanistan. Waar je bovendien nog beweerde dat je van je vader gescheiden raakte en hij tot op heden vermist is (CGVS, p. 7), dient te worden opgemerkt dat er twee facebookprofielen werden teruggevonden die kunnen toegeschreven worden aan je vader en waarbij uit één profiel blijkt dat de man op 17 december 2022 nog een bericht plaatste. Bijgevolg is het geenszins aannemelijk dat je vader vermist zou zijn en in de onmogelijkheid verkeerd om contact op te nemen. Hierdoor kunnen ook de nodige vraagtekens geplaatst worden bij je bewering dat je moeder, broers en zus bij je maternale oom moesten intrekken omdat er geen mannelijk gezinshoofd meer is (CGVS, p. 6-7). De vaststelling dat je de huidige levensomstandigheden van je naaste gezinsleden geheel verborgen tracht te houden voor de Belgische asielinstanties is allerminst in overeenstemming met een vrees voor vervolging of risico op het lijden van ernstige schade volgens de definities van internationale bescherming en doet aldus op ernstige wijze afbreuk aan je algemene geloofwaardigheid.

Je bewering dat de taliban alsnog zo'n vijf à zes maanden voorafgaand aan je persoonlijk onderhoud, aldus in het voorjaar van 2022, aan je oom zou gevraagd hebben waar jij en je vader waren (CGVS, p. 28), is in het licht van al het voorgaande niet meer dan een blote en ongeloofwaardige bewering. Bovendien wist je wederom niet te vertellen wie dan naar jou en je vader zou hebben gevraagd (CGVS, p. 28), noch weet je wie de talib is die op heden de plak zwaait in het district Rodat (CGVS, p. 28).

Op basis van het geheel van bovenstaande argumenten kan er geen geloof worden gehecht aan jouw vervolgingsmotieven. Je bent er aldus niet in geslaagd om een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situ

[ation_update.pdf](#), **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan. Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n

170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst. De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat je louter door jouw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van jouw leven of jouw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terecht komen in een

situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een 'emergency' of 'catastrophic' situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:**

"a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden er tegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan**

Country Focus van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Voorts haalde je advocaat aan het einde van het onderhoud aan dat je reeds enige tijd in België hebt verbleven en je hierdoor bij terugkeer gevisieerd zal worden omdat je door de taliban zal worden beschuldigd van landverraad en men je als ongelovig zal bestempelen (CGVS, p. 30). Ze verwijst hiervoor naar de weinige informatie die hierover zou bestaan zonder de concretiseren over welke informatie het gaat. Zelf heb je over deze vrees bij terugkeer niets vermeld wanneer je gevraagd werd wat je te vrezen hebt bij een hypothetische terugkeer naar Afghanistan (CGVS, p. 17) terwijl je nochtans in contact staat met je moeder (CGVS, p. 7) en aldus kan verwacht worden dat je wel de nodige informatie hierover zou gekregen hebben, mocht dit zich in jouw regio van herkomst hebben voorgedaan of voordoen.

Bovendien kan uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd

in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Daarnaast haalde je advocate tevens aan dat je in België jaren hebt doorgebracht dewelke belangrijk zijn voor je ontwikkeling van tiener tot jongvolwassene, alsook dat je de Franse taal spreekt, geen traditionele kledij draagt en een andere haarstijl hebt waaruit zou blijken dat je verwestering reëel is. In deze dient vooreerst te worden opgemerkt dat je eind september 2020 in België bent toegekomen. Dit houdt in dat je tot je vijftiende, het moment dat je uit Afghanistan vertrokken bent, en dus het merendeel van je jonge leven in het land aldaar gewoond hebt. De twee à drie jaar die je in België hebt verbleven kunnen bijgevolg niet zonder meer als allesbepalend voor je identiteit aanzien worden. Het feit dat je Frans spreekt en in België een ander kapsel en haartooi draagt dan degene die in Afghanistan gangbaar zijn, is bovendien onvoldoende om te kunnen gewagen van een dermate vorm van verwestering dat het voor jou onmogelijk zou zijn nog terug te keren naar de Afghaanse maatschappij en je hieraan opnieuw aan te passen. Aangezien je zelf doorheen je verklaringen nergens aanwijzingen opwierp dat een terugkeer naar Afghanistan onmogelijk zou zijn omwille van je verblijf in België, werd je na de opmerkingen van de advocate gevraagd of je wist wat verwestering betekende waarop je antwoordde dat je gedachten veranderd zijn (CGVS, p. 31). Hierop werd je gevraagd wat dit voor jou inhield en je verklaarde daarbij dat je het in België gewoon bent om met vrouwen te spreken en bij hen te zitten en dat je hier zelf je kledij mag kiezen (CGVS, p. 31). Er werd je tevens gevraagd wat of waarin het voor jou onmogelijk zou zijn om te terug aan te passen aan de Afghaanse maatschappij en hierop antwoordde je dat je hier een vrijheid kent die je daar niet zal hebben waarbij je opnieuw verwijst naar

het gegeven dat je hier met vrouwen kan spreken en zelf kan kiezen of je al dan niet een baard wil (CGVS, p. 31). In dit verband moet er op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. Er moet worden vastgesteld dat hieruit geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in jouw hoofdte kan worden afgeleid. Je hebt immers niet aangetoond dat je dermate verwesterd zou zijn dat je jezelf niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat je bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en jouw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen

De informatie waarop het CGVS zich heeft gebaseerd is aan het administratief dossier gevoegd.

De documenten die je ter staving van je verzoek om internationale bescherming hebt voorgelegd en die nog niet werden beoordeeld, kunnen voorgaande beoordeling niet wijzigen. De kopie van je taskara, vaccinatiekaart en schooldocumenten zijn allen kopieën waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Ze kunnen hoogstens je identiteit, nationaliteit en oorspronkelijke herkomst ondersteunen doch ze hebben geen invloed op de beoordeling dat de door jouw voorgehouden problemen ongeloofwaardig zijn. Het medisch attest betreffende de vaststelling van het litteken (CGVS, p. 12), bevestigt enkel maar dat je werkelijk een litteken hebt hetgeen niet betwist wordt. Het attest kan geen uitsluitel geven over de oorzaak van het litteken. Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan de door jou voorgehouden problemen, kan er bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de bewering dat het litteken het gevolg is van de aanval van de taliban op de apotheek. De foto van je vader in de apotheek kan evenmin een ander licht werpen op bovenstaande beoordeling. Op basis van deze foto kan bovendien niet zonder meer uitgemaakt worden dat de man op de foto daadwerkelijk je vader betreft, doch dezelfde foto is terug te vinden als facebookbericht uit 2014 op een profiel dat de naam van je vader draagt en aldus toont de foto hoogstens aan dat je vader tot 2014 een apotheek heeft uitgebaat, hetgeen niet wordt betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de (oude) artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2.3. Verzoeker voegt de volgende stukken bij zijn verzoekschrift (zie inventaris):

"[...]"

3. Nansen, Beoordeling van de beschermingsnood van Afgaanse man in het kader van een volgend verzoek, oktober 2021, beschikbaar op: <https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2021/11/NANSEN-Profile-5-21-Volgend-verzoek-Taliban-machtsovername.pdf>.

4. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), UNHCR Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan, februari 2022, beschikbaar op: <https://www.refworld.org/docid/61d851cd4.html>

5. UNOCHA, Situation of human rights in Afghanistan, and technical assistance achievements in the field of human rights - Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights, 8 februari 2022, beschikbaar op: https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/A_HRC_49_90_E.pdf.

6. OHCHR, Interactive dialogue on the High Commissioner's report on Afghanistan, 7 maart 2022, beschikbaar op: <https://www.ohchr.org/en/statements/2022/03/interactive-dialogue-high-commissioners-report-afghanistan?LangID=E&NewsID=28218>.

7. World Food Programme (WFP), 'Our presence is hope': Call for US\$2.6bn as winter spells hunger for Afghanistan, 25 januari 2022, beschikbaar op: <https://www.wfp.org/stories/our-presence-hope-call-funds-winter-spells-hunger-afghanistan-0>.

8. United Nations, *Statement by Dr Ramiz Alakbarov, Deputy Special Representative for the Secretary General, Resident Coordinator and Humanitarian Coordinator, on the Continued Food Insecurity and Malnutrition Crisis Facing People in Afghanistan*, 15 maart 2022, beschikbaar op: <https://afghanistan.un.org/en/174875-statement-dr-ramiz-alakbarov-deputy-special-representative-secretary-general-resident>.
9. U.K. Home Office, *Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban*, februari 2022, beschikbaar op: https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/1054280/AFG_CPIN_Fear_of_the_Taliban.pdf.
10. U.K. Home Office, *Country Policy and Information Note Afghanistan: Humanitarian situation*, februari 2022, beschikbaar op: https://www.ecoi.net/en/file/local/2068082/AFG_CPIN_Humanitarian_situation.pdf.
11. France 24, *Afghanistan's health system on the brink as Taliban confront a difficult winter*, 8 november 2021, beschikbaar op: <https://www.france24.com/en/asia-pacific/20211108-afghanistan-s-health-system-on-the-brink-as-taliban-confront-a-difficult-winter>.
12. U.K. Home Office, *Country Policy and Information Note Afghanistan: Security situation*, februari 2022, beschikbaar op: https://www.ecoi.net/en/file/local/2068084/AFG_CPIN_Security_situation.pdf.
13. La Libre, *Les Afghans aussi méritent notre aide*, 23 maart 2022, beschikbaar op: <https://www.lalibre.be/debats/opinions/2022/03/23/les-afghans-aussi-meritent-notre-aide-M3JOY6JWYBDUJFB4ZSXWNU2VMI/>.
14. OSAR, *Afghanistan: risques au retour liés à « l'occidentalisation »*, 26 maart 2021, beschikbaar op: https://www.refugeecouncil.ch/fileadmin/user_upload/Publikationen/Herkunftslanderberichte/Mittlerer_Osten_-_Zentralasien/Afghanistan/210326_AFG_Verwestlichung_f.pdf.
15. *Hasth-e-Subh Daily*, *U.S. Airstrike on a Weapons Depot Kills 30 Taliban Militants in Helmand Province*, 8 april 2022, beschikbaar op: <https://8am.af/eng/u-s-airstrike-on-a-weapons-depot-kills-30-taliban-militants-in-helmand-province/>.
16. *Vluchtelingenwerk Vlaanderen*, *Afghanistan: Juridische analyse beslissingen CGVS*, 25 april 2022. Beschikbaar op: <https://vluchtelingenwerk.be/sites/default/files/media/documenten/RAPPORT%20-%20Juridische%20analyse%20beslissingen%20CGVS.pdf>.
17. Nansen Note 2 – 22, *Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap in Afgaanse dossiers*, 23 juni 2022. Beschikbaar op: <https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2022/06/220616-NANSEN-Notes-UNHCR-en-EUAA-beleidsrichtlijnen-Finale-versie.pdf>.
18. *11.11.11 en UPINION*, *Between a Rock and a Hard Place: Afghan Migrants in Turkey One Year after the Fall of Kabul*, 11 augustus 2022. Beschikbaar op: https://11.be/sites/default/files/2022-08/Report_Between%20a%20rock%20and%20a%20hard%20place_2022_11.11.11.pdf.

3. De aanvullende nota's

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ontvangt vanwege verweerder een aanvullende nota, overeenkomstig (oud) artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin hij zijn analyse van de veiligheidssituatie en de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, alsook van het risico ingeval van verwestering actualiseert. In de aanvullende nota is een weblink opgenomen naar de volgende landeninformatie:

- het rapport "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van EUAA van 4 november 2022;
- het rapport "Afghanistan Security Situation" van EUAA van augustus 2022;
- het rapport "Afghanistan Country Focus" van EASO van januari 2022;
- het rapport "Afghanistan Country Focus" van EUAA van december 2023;
- het rapport "Country Guidance: Afghanistan" van EUAA van mei 2024;
- het rapport "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van EUAA van augustus 2022;
- het rapport "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van EASO van augustus 2020;
- het rapport "Afghanistan: Targeting of individuals" van EUAA van augustus 2022;
- het rapport "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van UNAMA van juni 2023;
- de COI Focus "Afghanistan. Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban" van Cedoca van 14 december 2023;
- het rapport "COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van EUAA van 2 februari 2024;
- het rapport "Afghanistan Country Focus" van EUAA van november 2024;
- het rapport "Afghanistan Country Focus" van EUAA van januari 2026.

3.2. De Raad ontvangt vanwege verzoeker een eerste aanvullende nota, overeenkomstig (oud) artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waaraan hij de volgende stukken toevoegt (zie inventaris):

“1. Het DASPA-formulier van de ondernemingsraad van S.-J. C. (2020/2021)

2. De Actiris Stage First-overeenkomst (01/11/2025 – 31/01/2026) met de loonstrook

3. De arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd van 03/04/2026”.

3.3. Ter terechtzitting legt verzoeker samen met een tweede aanvullende nota twee verklaringen en loonfiches neer.

4. Beoordeling in het kader van de vluchtelingenstatus

4.1. Verzoeker verklaart Afghanistan te zijn ontvlucht wegens problemen met de taliban in de apotheek van zijn vader, alsook omwille van zijn verblijf in België. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

4.2. Waar verzoeker wijst op zijn verblijf in Europa, stelt de Raad het volgende vast.

4.2.1. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De taliban menen evenwel dat de sharia op zich een afdoende legaal kader bevat waardoor een grondwet niet nodig is. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, januari 2026, p. 23 en 26). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, januari 2026, p. 16). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, januari 2026, p. 26).

Politieke partijen zijn verboden waardoor er geen ruimte is voor politieke oppositie en de ‘civic space’ is zeer beperkt, zo niet gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd en critici worden gearresteerd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de ‘legitieme heersers’ verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Vele opposanten hebben het land verlaten of zijn ondergedoken. Om de strenge leefregels van de zeer strikte interpretatie van de sharia door de taliban te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het ‘Taliban General Directorate of Intelligence’ (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, december 2023, p. 24 en EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, januari 2026, p. 21). Ondanks het beperkt aantal handhavers van het MPVPV, hebben vele Afghanen zich aangepast door zelfregulering, sociale druk en toezicht vanuit de gemeenschap (familieleden, religieuze leiders en burens), teneinde confrontaties met handhavers van het MPVPV te vermijden. Er zijn talrijke meldingen van mishandeling, openbare lijfstraffen en andere vormen van wrede of vernederende behandeling.

De taliban streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa’s over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijsstelsel onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, januari 2026, p. 32-34). Er is een *curriculum* goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassa’s maar de *de facto*-autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent-professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa’s dit aangegrepen om in hun *curriculum* niet-religieuze

en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het *curriculum* van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de *de facto*-autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' madrassa's (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 106-107, 136). De MPVPV heeft echter de controle op het naleven van de restricties voor meisjes in het onderwijs opgevoerd, ook in de madrassa's (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 116).

Op 31 juli 2024 werd door de *de facto*-autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV-personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 30 en 34-44 en EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 34-42). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afdgedwongen werden, al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem.

In het bijzonder wat betreft 'zina'— d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht"*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 20; EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 25; EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 23). In september 2025 sloten de taliban de toegang tot internet in heel Afghanistan af, volgens sommige bronnen om 'immorele inhoud' te bestrijden (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 22). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022). Er zijn ook talibanaanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de *de facto*-regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat het om door de taliban gecoördineerde acties zouden gaan.

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 december 2021 in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische

redenen verlieten. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat tot september 2025 zes miljoen Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, januari 2026, p. 46 en 47). Er wordt vastgesteld dat het voor vele Afghanen, mede gelet op de precaire humanitaire situatie in het land, moeilijk is om te (her)integreren in Afghanistan wanneer zij er niet (meer) over een sociaal netwerk beschikken. Terugkeerders zonder sociaal netwerk in Afghanistan worden soms als buitenlanders beschouwd, onder meer door het hebben van een ander accent, andere kleding en ander gedrag. Een aanpassing aan de nieuwe regels en normen onder het huidige talibanregime is nodig om stigmatisering te vermijden (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, januari 2026, p. 48-49).

De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. In juli 2025 stuurde Duitsland nogmaals 81 Afghanen gedwongen terug. Oostenrijk stuurde in oktober 2025 een Afghaanse man terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, januari 2026, p. 50).

Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 53-55; “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36).

Het rapport van het Zwitserse Staatssekretariat für Migration (SEM) “*Focus Afghanistan. Return from abroad*” van 14 februari 2025 handelt specifiek over terugkeerders. Het rapport vermeldt dat in de luchthaven van Kabul, het “*Immigration Department*”, dat handelt onder het Ministerie van Binnenlandse zaken, verantwoordelijk is voor de grenscontroles in de luchthaven. Zij zijn ook verantwoordelijk voor andere *checkpoints* aan de grens. Op de luchthaven wordt een *screening* uitgevoerd van binnenkomende terugkeerders door de grenscontroleautoriteiten en de GDI van de *de facto*-regering. Een bron vermeldt dat personen die toekomen vanuit een westers land, bij binnenkomst meer vragen moeten beantwoorden dan andere reizigers, zeker als ze westerse kledij dragen. Een andere bron vermeldde dan weer dat het zeer regelmatig en zelfs dagelijks voorkomt dat personen toekomen uit westerse landen en dat dit niet tot problemen leidt met binnenkomstcontroles. Tijdens hun missie naar Kabul in november 2024, stelden onderzoekers van SEM vast dat de grenscontroles in de luchthaven van Kabul niet significant verschillen van deze in andere luchthavens. Stelselmatige interviews door personeel van de GDI komen niet voor. De taliban of de GDI hebben lijsten en biometrische gegevens van vroegere overheidsmedewerkers in de veiligheidsdiensten. Zij kunnen deze personen dus identificeren bij controles (p. 17). Arrestaties vinden niet systematisch plaats. Volgens een bron is dit echter wel mogelijk als er een verband wordt vermoed met actieve verzetsgroepen zoals het NRF of het AFF. Ook voormalige medewerkers van de geheime dienst lopen naar verluidt een bijzonder risico. Bij mensen met een buitenlands paspoort wordt speciale aandacht besteed aan mogelijke spionnen en mensen die banden hebben met ISKP.

Er zijn geen bewijzen van arrestaties of mishandeling door de taliban bij binnenkomst van terugkeerders via de luchthaven of via land. De SEM heeft tijdens zijn onderzoek geen bewijs gevonden van systematische vervolging of intimidatie van terugkeerders. Er wordt vanuit gegaan dat de bronnen die voor het SEM-rapport zijn geraadpleegd, dit anders wel zouden hebben gemeld. In plaats daarvan zijn de meeste bronnen het erover eens dat de taliban terugkeerders over het algemeen goed behandelen en dat er geen sprake is van specifieke vervolging tegen hen uitsluitend omdat ze terugkeerders zijn. Niettemin zijn er aanwijzingen dat dergelijke aanvallen af en toe voorkomen of dat terugkeerders daar bang voor zijn. Er zijn wel indicaties dat vervolging of mishandeling kan voorkomen tegen personen die behoren tot een risicoprofiel en hun

familieleden. Vervolging of mishandeling door de *de facto*-overheden wordt vooral gemeld in het geval van enkele risicogroepen, en zelfs dan niet systematisch: voormalige hoge ambtenaren en politici, voormalige veiligheidstroepen, mensenrechtenactivisten (p. 35-36).

De *de facto*-overheden hebben over het algemeen weinig achtergrondinformatie over terugkerende personen. Ze zijn niet in staat om alle terugkeerders te volgen en te controleren (p. 37).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *"Afghanistan: targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen, dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023"*, p. 36).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen *"die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden"*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die *"verwesterd"* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van *'zina'* kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA *"Country Guidance: Afghanistan"* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen, in tegenstelling tot wat verzoeker in het verzoekschrift lijkt te impliceren, worden bijgetreden (EUAA *"Country Guidance: Afghanistan"*, mei 2024, p. 57-61).

4.2.2. *In casu* voert verzoeker aan dat hij reeds bijna zes jaar in België verblijft, dat hij de westerse waarden en normen heeft overgenomen, temeer gelet op zijn jeugdige leeftijd ten tijde van zijn vertrek uit Afghanistan en zijn aankomst in België (15 jaar), dat hij in België naar school ging en werkte en dat hij Frans leerde. Tevens wijst hij op zijn contacten met vrouwen in België, hetgeen in Afghanistan niet mogelijk zou zijn. Ter terechtzitting verklaart verzoeker in het Frans dat hij zijn leven in België heeft opgebouwd, dat hij alleen woont in Ukkel, dat hij in een restaurant werkt waar hij ook *haram* en niet-*halal* gerechten alsmede Israëlsche gerechten serveert, dat hij met Belgische vrienden op stap gaat en dat hij graag kinderverzorger zou willen worden aangezien hij nu reeds regelmatig op de kinderen van zijn Belgische vrienden past.

De Raad stelt vast dat verzoeker inderdaad op jonge leeftijd (15 jaar) uit Afghanistan is vertrokken en dat hij intussen reeds zes jaar in België verblijft. Ten tijde van het indienen van onderhavig verzoek om internationale bescherming was verzoeker 15 jaar oud. Gelet op zijn jonge leeftijd bij aankomst in België, heeft verzoeker een deel van zijn puberteit, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, in België doorgebracht. Deze vormende jaren zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, waardoor hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, onbewust Belgische en Europese gedragingen en kenmerken eigen kan hebben gemaakt. Uit de door verzoeker aan zijn aanvullende nota's gevoegde documenten, die een zekere tijdsperiode bestrijken, blijkt dienaangaande dat verzoeker een gedegen inspanning heeft geleverd om zich in de Belgische samenleving te integreren. Zo blijkt dat verzoeker werk zocht en vond. Verzoeker leerde intussen Frans en legde zijn verklaringen ter terechtzitting in correct en begrijpelijk Frans af. Bovendien woont verzoeker alleen in Ukkel en maakte hij Belgische vrienden, die hem intussen dermate vertrouwen dat zij hem als oppas voor hun kinderen inschakelen. Verzoekers wens om kinderverzorger te worden sluit hierbij aan. Ook blijkt dat verzoeker geen problemen heeft om op een respectvolle manier met vrouwen om te gaan en dat hij de streng-islamitische principes die actueel in Afghanistan worden opgelegd in België naast zich neerlegt. Gezien het geheel van deze elementen kan worden aangenomen dat verzoeker zich in zijn dagelijks leven op regelmatige basis onderdompelt in verschillende aspecten van de Belgische samenleving en dat hij zich waarden en normen heeft eigen gemaakt die geenszins stroken met de wijze waarop de Afghaanse samenleving actueel door het talibanregime wordt vormgegeven (zie *supra*). Mede gelet op zijn relatief jonge leeftijd getuigt het geheel van het voorgaande van een vergaande inspanning van verzoeker om zich aan het leven in België aan te passen. Zijn vooruitgang beperkt zich klaarblijkelijk niet louter tot het vinden van werk en het leren van Frans, maar strekt zich ook uit naar zijn gedrag en sociale vaardigheden. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker nauw betrokken is bij het dagelijks leven in België. De voorliggende stukken en de verklaringen van verzoeker ter terechtzitting schetsen, in hun onderlinge samenhang bekeken en beoordeeld, de goede integratie van verzoeker en zijn actieve deelname in de Belgische samenleving.

Daargelaten de vraag of verzoeker blijkt geeft van een daadwerkelijke internalisering van de Belgische en Europese waarden en normen, meent de Raad dat in deze evenwel niet kan worden uitgesloten dat hem een dergelijke internalisering zal worden toegeschreven. Er kan geen abstractie worden gemaakt van volgende elementen eigen aan verzoekers situatie: i) het feit dat hij op vijftienjarige leeftijd Afghanistan heeft verlaten voor Europa; ii) zijn inmiddels ruim zesjarige afwezigheid uit Afghanistan; iii) zijn verblijf van inmiddels bijna zes jaar in België en zijn integratie in de Belgische samenleving en actieve deelname eraan zoals onder meer blijkt uit de bijgebrachte documenten en afgelegde verklaringen dienaangaande.

Verzoeker heeft een deel van zijn jonge jaren, die essentieel zijn in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, buiten Afghanistan en in Europa doorgebracht. Zijn relatief jonge leeftijd maakt dat hij beïnvloedbaar is en dat hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving via onder meer zijn werk en zijn vriendengroep in België, onbewust 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt. Er kan worden aangenomen dat hij deze, gelet op zijn relatief jonge leeftijd, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het talibanregime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico met zich mee dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap.

4.2.3. Het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie in acht genomen, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan. Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de strenge sociaalreligieuze richtlijnen die door de talibanautoriteiten heden zijn uitgevaardigd alsook met het gegeven dat personen die worden beschouwd als 'verwesterd' het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging, daar de perceptie leeft dat Afghaanse terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde landeninformatie die door beide partijen wordt bijgebracht en die reeds hoger werd besproken. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban

komt omwille van een toegeschreven verwestering. Echter, de door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst op “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling en afranseling, van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

4.3. Gelet op het geheel dat voorafgaat, met name verzoekers profiel, zijn relatief jonge leeftijd, zijn individuele omstandigheden en zijn specifieke levensomstandigheden in België, gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het talibanregime, besluit de Raad dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wegens zijn (toegeschreven) internalisering van Belgische en Europese waarden en normen kan in dit geval een verband worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging. Tevens is de Raad van oordeel dat er voor verzoeker in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden zijn, daar *in casu* de taliban de actor van vervolging zijn en het hele Afghaanse grondgebied in handen hebben.

Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier wordt de conclusie in de EUAA *Country Guidance* van mei 2024 (p. 123) bijgetreden, dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat zijn om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actoren van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *Country Guidance* van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 126).

4.4. Gelet op de uiteenzetting hierboven, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van (oud) artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 worden aangenomen.

4.5. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van verweerder, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend zesentwintig door:

S. HUENGES WAJER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER